

Č. 2917.

Vyvlastnění. — Administrativní řízení: I. Není porušením předpisu § 5, odst. 3 zák. o stav. ruchu č. 45/22, dá-li úřad odvolací k námitce rekurenta, shodné s námitkou vznesenou již v řízení před první stolicí podle § 5 zák., doplniti skutkovou podstatu neúplně zjištěnou. — II. Je podstatnou vadou řízení, byl-li znalec hospodářský, jehož slyšení bylo třeba, slyšen nikoli při šetření u přítomnosti stran a se strany úřadu rozhodujícího, nýbrž bez účasti stran a obecním úřadem, ač obec je vlastníci vyvlastňovaného pozemku.

(Nález ze dne 28. listopadu 1923 č. 17.528).

Věc: Josef N. v U. proti zemské správě politické v Praze o vyvlastnění pozemku.

Výrok: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro vady řízení.

Důvody: Nálezem osp-é ve V. z 11. května 1922 vyvlastněna byla část parcely č. k. 66/4 v U. ve výměře asi 250 m² ve prospěch st-le a to k rozšíření chléva, zřízení přístodoly, mlatu a kolny.

Vlastník pozemku vyvlastněného, obec U., podal z tohoto nálezu odvolání, v němž uplatněno zejména, že st-l Josef N. nepotřebuje své hospodářské budovy rozšiřovati, poněvadž má dva domky a může své pozemky obhospodařovati při domku č. 38, jehož hospodářské budovy úplně stačí. Josef N. chce však část jich obhospodařovati z domku č. 67 a proto chce při tomto domku zřídit hospodářské budovy a k tomu cíli půdu vyvlastňuje. V nevyšetření toho, potřebuje-li N. budov oněch, spatřovalo odvolání vadu řízení.

Když byla zsp dala šetření doplniti, vyhověla, přihlížeje k ustanovení zákona z 25. ledna 1923 č. 35 Sb., podanému odvolání obce a zrušila nález I. stolice z důvodů, že vyvlastňovati lze pozemky jen pro stavbu nutných hospodářských budov drobného zemědělce. Dobrozdáním soudního znalce hospodářského však zjištěno, že žadatel nepotřebuje nutně stavěti hospodářské budovy a není tu tedy podmínky § 2 cit. zákona.

Stížnost podaná proti tomuto rozhodnutí namítá: — — —

II. Nezákonným je, přihlížel-li žal. úřad k námitce vznesené teprve v odvolání; tím porušen předpis § 5, odst. 3. zákona z 27. ledna 1922 č. 45 Sb.

III. Vadným je řízení, poněvadž hospodářský znalec vyslechnut byl bez ingerence st-lovy a to obecním úřadem, tedy vlastně druhou stranou.

Uvažuje o této stížnosti veden byl nss těmito úvahami: — — —

ad II. Úřad I. stolice, vyvlastniv pro st-le na stavbu hospodářských budov plcchu asi 250 m² dle zákona o stavebním ruchu, vycházel zřejmě z předpokladu, že jde o stavbu nutných budov hospodářských, když zákon jen pro stavbu takových nutných budov hospodářských vyvlastnění dovoluje.

Vlastnice vyvlastněné půdy, obec U., vytýkala v odvolání mimo jiné, že nebylo vůbec vyšetřováno, jde-li skutečně o takové nutné budovy

hospodářské a vytýkala tím, že skutkově zjištění úřadu I. stolice v tomto směru je vadné, nemajíc ve spisech opory. Žal. úřad shledav výtku tu důvodnou, nařídil doplnění šetření za účelem zjištění, jde-li o stavbu nutných hospodářských budov či nikoli.

Neučinil tedy žal. úřad ničeho jiného, než že dal úřadem I. stolice neúplně zjištěnou skutkovou podstatu doplniti.

V tom nelze však shledati porušení ustanovení § 5, odst. 3. zákona o stav. ruchu, jak za to má stížnost, poněvadž tu nejde o novou námitku, teprve v odvolání uplatněnou, nýbrž o vyšetření a objasnění skutkového podkladu z něhož vycházela již prvá stolice, uznávajíc nutnou potřebu zamýšlených staveb

ad III. Žal. úřad opírá své zjištění, že nejde o nutné budovy hospodářské, o výpověď hospodářského znalce, slyšeného dodatečně dne 23. května 1923 u obecního představenstva v U. Již z § 5, odst. 2 vyplývá, že hospodářský znalec, je-li výsledku jeho zapotřebí, má býti slyšen při šetření na místě samém. Ze všeobecných zásad řízení správního pak plyne, že straně musí býti již v řízení administrativním poskytnuta příležitost, aby zaujala stanovisko k skutkovému zjištění úřadu a tedy i ku výpovědi slyšeného znalce. Že bylo výsledku znalce hospodářského potřebí, plyne z toho, že nař. výnos o tuto výpověď se opírá. Potom však měl býti vyslechnut při šetření u přítomnosti strany a takto měla st-li býti poskytnuta příležitost, aby k jeho výpovědi, jež tvoří podklad nař. rozhodnutí, zaujal stanovisko. Znalec, jak jde ze spisů, nebyl také vyslechnut při šetření úřadem konaném, nýbrž obecním úřadem obce U., jež v řízení byla stranou, a není ze spisů zřejmo, že byl obsah jeho výpovědi st-li sdělen. Dověděl se o něm patrně teprve v nař. rozhodnutí.

Proto trpí řízení, na jehož základě dospěl žal. úřad k zjištění, že nejde o stavbu nutných budov hospodářských, podstatnými vadami, a muselo tedy nař. rozhodnutí, ježto pro posouzení zákonnosti jeho je rozhodným právě toto skutkové zjištění, býti zrušeno dle § 6 zák. o ss.

Č. 2918.

Z e m ě ě l s t v í: Pro povinnost platiti příspěvek pro fond k opatření strojených hnojiv rozhoduje, že pozemek je zapsán v katastru daně pozemkové jako les, vinice nebo zahrada, a rozhoduje při tom katastrální, nikoliv faktický výnos. — **II. Povinnosti té není zbaven vlastník ani tím, že pro poškození válkou les neposkytuje výtěžku.**

(Nález ze dne 28. listopadu 1923 č. 20.244).

V ě c: Jakub P. v Hustu proti finančnímu ředitelství v Mukačevu o příspěvek na opatření umělých hnojiv.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Na základě § 10 zákona z 22. prosince 1920 č. 683 Sb. byla Jakubu P. v H. z jeho pozemku v obci T. ve výměře 797 jiter 418 sáhů v předpisní tabulce této obce předepsána berním úřadem na příspěvcích na umělá hnojiva pro rok 1921 částka 6880 K.